

3. Vec sa vracia Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev, aby rozhodol o návrhoch spoločnosti Athinaiki Techniki AE smerujúcich k zrušeniu rozhodnutia Komisie Európskych spoločenstiev z 2. júna 2004 o odložení jej sťažnosti týkajúcej sa údajnej pomoci, ktorú poskytla Helénska republika konzorciu Hyatt Regency v rámci verejnej zmluvy o prevode 49 % základného imania kasína Mont Parnès.

4. O trovách konania sa rozhodne v konaní o veci samej.

(¹) Ú. v. EÚ C 42, 24.2.2007.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 10. júla 2008 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý Tribunal Dâmbovița – Rumunsko) – Ministerul Administrației și Internelor – Direcția Generală de Pașapoarte București/ Gheorghe Jipa

(Vec C-33/07) (¹)

(Občianstvo Únie — Článok 18 ES — Smernica 2004/38/ES — Právo občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov)

(2008/C 223/16)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Dâmbovița

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Ministerul Administrației și Internelor – Direcția Generală de Pașapoarte București

Žalovaný: Gheorghe Jipa

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Tribunal Dâmbovița – Výklad článku 18 ES a článku 27 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, s. 77; Mim. vyd. 05/005, s. 46)

Výrok rozsudku

Článku 18 ES a článku 27 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia

členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS, neodporuje vnútroštátna právna úprava, ktorá umožňuje obmedziť právo štátneho príslušníka členského štátu cestovať na územie iného členského štátu najmä preto, že tento občan bol odtiaľ predtým repatriovaný z dôvodu, že sa nachádzal v situácii „nezákonného pobytu“, za podmienky, na jednej strane, že osobné správanie tohto štátneho príslušníka predstavuje skutočné, existujúce a dostatočne závažné ohrozenie jedného zo základných záujmov spoločnosti, a na druhej strane, že plánované obmedzujúce opatrenie je vhodné na zabezpečenie realizácie cieľa, ktorý sleduje a neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na jeho dosiahnutie. Je úlohou vnútroštátneho súdu zistiť, či to tak je vo veci, ktorú prejednáva.

(¹) Ú. v. EÚ C 140, 23.6.2006.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 10. júla 2008 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Arbeidshof te Brussel – Belgicko) – Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding/Firma Feryn NV

(Vec C-54/07) (¹)

(Smernica 2000/43/ES — Diskriminačné kritériá výberu zamestnancov — Dôkazné bremeno — Sankcie)

(2008/C 223/17)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Arbeidshof te Brussel

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Žalovaná: Firma Feryn NV

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Arbeidshof te Brussel – Výklad článku 2 ods. 2 písm. a), článku 8 ods. 1 a článku 15 smernice Rady 2000/43/ES z 29. júna 2000, ktorou sa zavádza zásada rovnakého zaobchádzania s osobami bez ohľadu na rasový alebo etnický pôvod (Ú. v. ES L 180, s. 22; Mim. vyd. 020/001, s. 23) – Kritériá výberu zamestnancov, ktoré sú priamo diskriminujúce z dôvodu rasového alebo etnického pôvodu – Dôkazné bremeno – Posúdenie a konštatovanie vnútroštátnym súdom – Povinnosť vnútroštátneho súdu nariadiť ukončenie diskriminačného konania

Výrok rozsudku

1. Skutočnosť, že zamestnávateľ verejne vyhlásil, že neprijme do zamestnania osoby určitého etnického alebo rasového pôvodu, predstavuje priamu diskrimináciu v prístupe k zamestnaniu v zmysle článku 2 ods. 2 písm. a) smernice Rady 2000/43/ES z 29. júna 2000, ktorou sa zavádza zásada rovnakého zaobchádzania s osobami bez ohľadu na rasový alebo etnický pôvod, pretože takéto vyhlásenia môžu vážne odradiť niektorých uchádzačov od toho, aby podali svoju prihlášku, a teda predstavujú prekážku v prístupe týchto osôb na trh práce.
2. Verejné vyhlásenia, prostredníctvom ktorých sa zamestnávateľ verejne vyslovil o tom, že v rámci svojej náborovej politiky neprijme zamestnancov určitého rasového alebo etnického pôvodu, postačujú na vytvorenie domnienky, že existuje diskriminačná politika prijímania zamestnancov v zmysle článku 8 ods. 1 smernice 2000/43. Prináleží teda tomuto zamestnávateľovi, aby preukázal, že neporušil zásadu rovnakého zaobchádzania. Môže tak urobiť napríklad tým, že preukáže, že skutočná prax podniku v oblasti prijímania do zamestnania sa s týmito výrokmí nezhoduje. Prináleží vnútroštátnemu súdu, aby posúdil, či skutočnosti, ktoré sú zamestnávateľovi vytýkané, boli preukázané, a aby posúdil, či dôkazy, ktoré uvedené zamestnávateľ predložil na podporu svojich tvrdení, že neporušil zásadu rovnakého zaobchádzania, sú dostatočné.
3. Článok 15 smernice 2000/43 vyžaduje, a to aj v prípadoch, keď neexistuje identifikovateľná obeť, aby bol systém uplatniteľných sankcií za porušovanie vnútroštátnych ustanovení, ktoré sa prijali na účely prebratia tejto smernice, účinný, primeraný a odradzujúci.

(¹) Ú. v. EÚ C 82, 14.4.2007.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 17. júla 2008
– Franco Campoli/Komisia Európskych spoločností, Rada Európskej únie

(Vec C-71/07 P) (¹)

(Odvolanie — Úradníci — Odmena — Dôchodok — Uplatnenie opravného koeficientu vypočítaného v závislosti od priemerných životných nákladov v krajine bydliska — Prechodný režim zavedený nariadením, ktorým sa mení a dopĺňa Služobný poriadok úradníkov — Námieta nezákonnosti)

(2008/C 223/18)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľ: Franco Campoli (v zastúpení: G. Vandersanden, L. Levi a S. Rodrigues, advokáti)

Ďalší účastníci konania: Komisia Európskych spoločností (v zastúpení: V. Joris a D. Martin, splnomocnení zástupcovia), Rada Európskej únie (v zastúpení: M. Arpio Santacruz a I. Šulce, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Odvolanie podané proti rozsudku Súdu prvého stupňa (druhá rozšírená komora) z 29. novembra 2006, Campoli/Komisia (T-135/05), ktorým Súd prvého stupňa zamietol ako čiastočne neprípustnú a čiastočne nedôvodnú žalobu o neplatnosť výplatných listín dôchodku odvolateľa od mája do júla 2004, keďže sa v nich po prvýkrát uplatnil opravný koeficient vypočítaný údajne protiprávnym spôsobom na základe priemerných nákladov na život v krajine bydliska odvolateľa, a nie, ako predtým, vzhľadom na náklady na život v hlavnom meste danej krajiny – Účinok nadobudnutia platnosti nového Služobného poriadku úradníkov na systém opravných koeficientov – Prechodný systém pre úradníkov, ktorí odišli do dôchodku pred 1. aprílom 2004 – Metóda výpočtu opravných koeficientov a dodržanie zásady rovnosti zaobchádzania – Povinnosť odôvodnenia

Výrok rozsudku

1. Odvolanie a vzájomné odvolanie sa zamietajú.
2. Pán Campoli, Komisia Európskych spoločností a Rada Európskej únie znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 117, 26.5.2007.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) zo 17. júla 2008
(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Arbeitsgericht Bonn – Nemecko) – Andrea Raccanelli/Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften a i.

(Vec C-94/07) (¹)

(Článok 39 ES — Pojem „pracovník“ — Mimovládna verejno-prospešná organizácia — Doktorandské stipendium — Pracovná zmluva — Podmienky)

(2008/C 223/19)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Arbeitsgericht Bonn